

Gospod Doropoljski!

Letos je mraz in dež; bil je nekaj časa sneg. Lanski gospod učitelj Tomšič je na vojni, in to gospodično učiteljico Marijo Punčuhovo imam jako rada. V šolo imam blizu, v cerkev pa daleč! Cerkev se imenuje svetega Mihaela cerkev. Hodim v drugi razred.

Zbogom!

Marija Kobalova,
učenka II. raz. v Erzeltu pri Vipavi

Odgovor:

Ljuba Marija!

Sedaj, ko čitaš odgovor na svoje pismo, gotovo ni več mraza — še manj pa snega. Huda vročina plava nad prelepo Vipavsko dolino. Kakor belo gnezdece tiči tam dol prijazni Erzelj, obdan z zelenim vencem prirodne lepote. Naj ti bo v preljudi domačiji vedno dobro in lepo! Pa kmalu naj se vrne Tvoj gospod učitelj!

*

Cenjeni gospod!

Prej ko Vam nadalje pišem, Vas lepo pozdravljam. Naznanjam Vam, da je pri nas slabo vreme. Pa še nekaj Vam bom povedala. Šolo imamo majhno, pa lepo in prijazno. Stoji na gričku. Klopi so črne. Na steni imamo cesarjevo podobo. Hodim v II. oddelek. „Zvonček“ berem rada. Gospodično učiteljico imamo jako radi, ker nas lepo in pridno uči, gospoda učitelja smo imeli tudi radi.

Zbogom!

Gabrijela Kobalova,
II. raz., Erzelj — Vipava.

Odgovor:

Ljuba Gabrijela!

Majhna, lepa, prijazna šola — v njej glavica pri glavi pridnih otrok, sredi ob šolski tabli gospodična učiteljica, ki so

nanjo obrnjene vse oči — s stene gleda po šolski sobi prijazno lice cesarjevo, češ, kako se uče in vedejo moji mladi državljani — ej, blagor vam na Erzeltu, da imate tako vabljivo učilnico! Da morem, bi takoj stopil med vas in čutil bi se srečnega med srečnimi!

*

Velecenjeni gospod!

Čitala sem v „Zvončku“ pisma mnogo otrok, ki Vam pišejo. Zato Vam pišem tudi jaz. Imam dva brata pri vojaki in sem silno žalostna, komaj čakam, kdaj bo končala vojna.

Z odličnim pozdravom!

Divna Ferlugova,
učenka v Borštu, Grad Moko, Istra.
Papa Vas lepo pozdravlja!

Odgovor:

Ljuba Divna!

Kakor vidim, je tudi Tebe zadela vojna — zahtevala je dva Tvoja brata, ki sedaj s tisoči drugih vojakov junaško branita ljubljeno domovino. Tvojo žalost naj blaži trdno upanje, da mora končno zmagati pravična stvar in da se po zmagi vrnete Tvoja brata v mirno zavetje! — Tvojemu očetu lepa hvala za pozdravilo!

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Ker je to moje prvo pismo, prosim Vas, ako bi ga sprejeli v svoj kotiček. Hodim v V. razred in se jako rada učim. Jako rada berem „Zvonček“, posebno me pa zanima Vaš kotiček. Imam tudi dva brata in eno sestro. Napišem vam pesemco, ki sem jo sama spesnila.

Pomlad.

In zopet prišla je pomlad,
pomlad, ki vsak ima jo rad;
prišel je z njo spet spev v deželo,
vesel gre kmet, vrtnar na delo.

Oživiljena sta gozd in loka,
prišle so ptičke spet nazaj;
nikjer ni joka več in stoka,
veselje gre skozi log in gaj.

Potoček spet vesel skaklja,
in valčki daljo se podijo;
pastirjev spev pa tam z gorā
odmeva radostno v dolino.

A tam na trati dece trop —
otrok z otrokom spet igra se;
pred hišo sede ded na klop,
spominja se na prejšnje čase.

Pozdravlja Vas

Jožica Bugarjeva,
učenka Ij. š. v Postojni.

Odgovor:

Ljuba Jožica!

Upam, da s priobčenjem Tvoje pesemce
ustrezam Tvoji želji. — Povej nam o priliki
kaj o sloveči Postojnski jami!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz sem se namenila, da Vam
pišem nekoliko vrstic. Ko sem zadnjič
čitala „Zvonček“, sem spoznala, da ste
velik prijatelj mladine. Namenila sem se
torej, da Vam tudi jaz pišem. V šoli čitamo,
pišemo, računamo, rišemo, časih tudi poje-
mo. Naš gospod učitelj je jako dober. Stara
bom že skoraj 12 let. Moje največje pri-
jateljice so: Antonija Goličnikova, Marija
Atelškova, Antonija Atelškova, Marija Vr-
bučeva in Marija Acmanova. Naznaniti Vam
moram, da so tudi iz naše župnije precej
šli k vojakom.

Srčno Vas pozdravljam in Vas prosim,
da bi sprejeli to malo pisemce ter ga potis-
nili v svoj kotichek.

Z odličnim spoštovanjem vdana

Anica Leskovškova,
učenka IV. razreda II. oddelka v Šmihelu,
pošta Mozirje.

Odgovor:

Ljuba Anica!

Želim, da bi našeti krog mladih slo-
venskih deklic vedno vezalo iskreno prija-
teljstvo! Bodite si dobre in odkritosrčne
med seboj — pa vam ostane neskajlen
spomin na zlato dobo mladosti!

*

Spoštovani gospod Doropoljski!

S prvo besedo Vas lepo pozdravljam.
Hočem Vam napisati nekaj vrstic, ako bi

jih hoteli deti v svoj kotichek. Čitam jako
rada, najljubši pa mi je Vaš „Zvonček“. Stara sem 12 let. Moja najljubša prijateljica je Antonija Goličnikova. Sediva skupaj v zadnji klopi. V šolo hodim sedaj že šesto leto. Jaz hodim v II. razr. VI. odd. Ker pa dobivamo v šoli knjige, je med njimi tudi mnogo „Zvončkov“. Učim se rada. Najbolj me pa veseli čitanje, računanje in petje. Prosim hitrega odgovora.

Lep pozdrav!

Marija Atelškova,
učenka v Šmihelu nad Mozirjem.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Čitanje lepih in dobrih knjig je velike
važnosti in vrednosti. Človek se izobražuje,
si širi duševno obzorje, si lika okus. Kar si
prisvojiš iz knjig, tega Ti ne more nihče
vzeti. — Računanje privede človeka do
ostrega preudarka, do pametnega gospodar-
stva. — Petje pa je znak veselega razpolo-
ženja, plemenitega čuvstvovanja. Kjer se
razlega lepa pesem, tam prebivajo dobri
ljudje. — Zato čitaj, računaj in poj — tako
Ti lepo in koristno potekaj mladost!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Po preteku dveh let Vam zopet enkrat
pišem. Tedaj sem Vam pisala s pomočjo svo-
jega učitelja gospoda Ličarja, ki je umrl ju-
naške smrti na bojišču.

Jaz sem šele osem let stara in obiskujem
III. razred. Učim se rada, ugajajo mi vsi
predmeti, vadim se jako rada na klavirju in
v petju. „Zvonček“ tudi berem jako rada in
ga vedno že komaj pričakujem. Če ne boste
hudi, Vam bom še večkrat pisala in Vam
tudi poslala svojo sliko.

Vas presrčno pozdravlja

vdana

Vidica Stikerjeva,
Brežice ob Savi — Štajersko.

Odgovor:

Ljuba Vidica!

Genilo me je Tvoje pismo, ker mi pra-
vi, da svojega učitelja nisi pozabila. Taki
so naši dobri otroci! Na svoje dobre uč-
telje hranijo v svojih srcih ljube, trajne spo-
mine. Bolj hvaležni jim ne morejo biti za
vse, kar so jim dobrega storili. Res, junaške
smrti je umrl gospod učitelj Ličar, kakor
smo to v „Zvončku“ slišali. — Ako mi še
večkrat pišeš, ne bom hud, ampak vesel
bom tega, posebno pa še, če priložiš prihod-
njemu pismu svojo sliko!

